

Северозападна България (и по-точно Западна Дунавска равнина), Пазарджишко, Сливенско и Източна Стара планина и Предбалкана, както и някои общини в Лудогорието. От Втората световна война до началото на 90-те години се наблюдава нарастване на относителния дял на ромското население във всички общини, като то е най-голямо освен в споменатите общини и в някои, които от края на ХХ в. се отличават със значително по-висок от средния (над два пъти) за страната относителен дял. Тези общини попадат в Южна Добруджа, Централните Заббалкански котловини, Старозагорско, Хасковско, някои южни причерноморски общини. Значително се разширява този ареал в Пазарджишко-Пловдивско, Западна Стара планина и отделни общини в Югозападна България – Кюстендил, Трън, Самоков, Ихтиман. До края на разглеждания период (преброяването през 2011 г.) се наблюдава нарастване на относителния дял на ромското население във всички части на страната. Продължава тенденцията на нарастване на броя на ромите в споменатите територии. Най-високи стойности (над 15 % роми) и с най-голямо нарастване (от 10 общини през 1992 г. на 40 през 2011 г.) се отличават общините, попадащи в Южна Добруджа (Кайнарджа, Добрич, Никола Козлево и Каварна), Северозападна България (Белоградчик, Чупрене, Ружинци, Лом, Вълчедръм, Якимово, Лом, Брусарци, Медковец, Берковица, Вършец), Централни Заббалкански котловини (Твърдица, Мъглиж, Гурково, Николаево), Източна Дунавска равнина (Върбица, Котел, Антоново), общините от Сакаро-Странджанската област (Стралджа, Средец), Правешко (Правец, Ябланица, Луковит), и отделни общини като например – Трън, Любимец, Симеоновград, Брезово, Ветово, Борово, Провадия, Перушица, Кричим, Ракитово, Лесичово, Ихтиман.

– До началото на 50-те години дялът на ромското градско население е по-висок от този на българското и турското население. От края на Втората световна война се наблюдава ясно изразена тенденция на нарастване на концентрацията в градовете, което се дължи, от една страна, на по-високия механичен прираст и на обявяването на градове с голям брой на ромите, от друга. В края на разглеждания период близо половината от броя на ромите се формира в градовете, което ги прави по-слабо урбанизирана общност в сравнение с тази на българите, но изпреварват тези на турците с 10 пункта. През последните години се наблюдава засилване на вътрешномиграционните процеси към градовете, като мигрирайки към тях, те търсят решение от тежката икономическа криза и нарастващата безработица. Тази концентрация е много добре изразена в големите градове, като близо